

vedvarende Understøttelse, der dog ikke maa overstige $\frac{3}{5}$ af den Pension, vedkommende selv vilde have haft Ret til, og højst andrage 1 200 Kr. aarlig.

Med Hensyn til *Børneforsørgelse* yder Kassen — mod særligt Kontingent — pensionerede Enker en Opdragelseshjælp paa 180 Kr. aarlig til hvert Barn indtil det fyldte 18. Aar samt forældreløse Børn et Beløb paa 270 Kr. aarlig, ligeledes indtil det fyldte 18. Aar.

Endelig yder Kassen som nævnt — ligeledes mod særligt Kontingent — en *Begravelseshjælp*, varierende fra 100 Kr. til 400 Kr., til Boet efter afdøde Medlemmer, Pensionister eller disses Enker.

I § 49 i Loven af 17. April 1916 bestemtes det, at Den fælles Lodspensionskasses aarlige Indtægter bestaar af:

- 1) Renterne af Kassens Kapital,
- 2) de i Kassen værende Lodseriers Procentbidrag af den Bruttolodsfortjeneste, der i Henhold til Lovens § 42 tilfalder de paagældende Lodseriers Kasser, og af de eventuelle Statstilskud til disse Lodseriers Kasser samt af deres Bruttoindtægt af Vagervæsenet.

Bidragsprocenten for hvert Lodseri bestemmes aarlig paa Grundlag af den ovenfor nævnte „pensionsgivende Indtægt“ for det foregaaende Aar, saaledes, at den for Indtægter under 2 000 Kr. normalt sættes til 8 pCt., stigende med 0,1 pCt. for hver 200 Kr.'s Merindtægt. Der ydes f. Eks. af en Bruttolodsfortjeneste pr. Lods paa 6 000 Kr. 10,1 pCt., af en Indtægt paa 10 000 Kr. 12,1 pCt. og saaledes stigende indtil Maksimum, der er fastsat til 25 pCt.

- 3) et *Statstilskud* til Pensionskassen, svarende til *ikke under Halvdelen af Lodseriernes ovennævnte Procentbidrag*,
- 4) de Kassen tilfaldende Bøder,
- 5) det særlige Kontingent til Børneforsørgelse og Begravelseshjælp.

Efter det saaledes fastlagte økonomiske Grundlag for Den fælles Lodspensionskasse var Kassen i Henhold til en aktuarmæssig Opgørelse ved Rekonstruktionen i 1916 fuldt ud i Stand til at opfylde sine Forpligtelser.

Statens Tilskud, der var anslaaet til 33 500 Kr., blev imidlertid i de paafølgende Aar væsentlig større end forudsat og udgjorde for Aaret 1918 53 000 Kr., og den Omstændighed, at der efter Vaabenstilstanden — bl. a. paa Grund af den endnu frygtede Minefare — blev benyttet Lods i et ganske uforudset Omfang i Forbindelse

med Lodstaksternes Forhøjelse, medførte, at Statens Bidrag til Pensionskassen for Aaret 1919 kom op paa 152 000 Kr.

For i Fremtiden at undgaa en saadan uforudseelig Stigning af Lodsvæsenets Budget indførtes ved Loven af 14. April 1920 den Ændring, at Statens aarlige Tilskud til Pensionskassen begrænsedes til 50 000 Kr., idet det dog samtidig tilføjedes, at Bidraget, hvis særlige Omstændigheder talte derfor, kunde forhøjes ved Bevilling paa de aarlige Finanslove.

Pensionskassens *Formue*, som efter de to Sundlodseriers Indtræden pr. 31. December 1917 udgjorde ca. 695 000 Kr., fordobledes næsten i Løbet af de følgende 3 Aar, og selv efter Statstilskudets Nedsættelse i 1920 voksede Formuen stadig noget, saaledes at den ved Udgangen af 1927 var naaet op paa 2 Mill. Kr.

Imidlertid blev man i Lodsdirektoratet i 1932 opmærksom paa, at Formuefremgangen var ved at vende sig til en Tilbagegang, og den da opsparede Formue — ca. 2,1 Mill. Kr. — gik da ogsaa i Aarets Løb ned med ca. 50 000 Kr., hvorfor det blev vedtaget fra 1. April 1933 at nedsætte Pensionsstillæget til Pensionerne med 20 pCt.

I 1935 blev der foretaget en aktuarmæssig Undersøgelse af Pensionskassens Ydeevne pr. 31. December 1934, og det viste sig da, at der manglede ca. 1 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. i at være Balance.

Dersom man paa dette Tidspunkt vilde have tilvejebragt Balance ved for de da indmeldte Interessenter at nedsætte Pensionstillægene, skulde Nedsættelsen have andraget ikke mindre end ca. 50 pCt. saavel for aktuelle som for eventuelle Pensioner.

Da Opgørelsen pr. 31. December 1934 imidlertid som nævnt var den første aktuarmæssige Opgørelse, der var foretaget siden Kassens Oprettelse i 1916, paa hvilket Tidspunkt Kassen var fuldt ud solvent, og da det maatte anses for hensigtsmæssigt at afvente næste Opgørelse, inden man traf Afgørelse om Pensionstillæggets fremtidige Størrelse, idet man derved kunde drage Nytte af de i den mellemliggende Periode indvundne Erfaringer om Pensionshyppighed, Dødelighed m. v. og saaledes undgaa upaakrævede Indgreb, blev man foreløbig staaende ved den i 1933 foretagne Nedsættelse af Pensionstillægene.

Ved den pr. 31. December 1939 foretagne aktuarmæssige Opgørelse viste det sig, at Underbalancen var formindsket til 1 104 000 Kr., saaledes at Kassens Status i Løbet af Femaaret var blevet forbedret med 146 000 Kr. Denne Fremgang skyldtes dog